

Z Kryspinem Cieplikiem rozmawiał Dawid Smolorz

Piłka nożna odgrywa w Pana życiu ogromną rolę. Jak rozpoczęła się ta pasja?

W piłkę nożną gram od dziecka. W wieku 20 lat zacząłem trenować dzieci i robię to już od 17 lat. Początkowo trenowałem mniejsze dzieci i juniorów w lokalnym klubie. Od sześciu lat jestem trenerem w niemieckiej szkółce piłkarskiej Miro Deutsche Fußballschule w Bogacicy. Jestem posiadaczem licencji UEFA B.

Na czym polega niezwykłość szkółek piłkarskich Miro Fußballschulen?

Podczas treningów używany jest niemiecki i polski. Oprócz dzieci z mniejszości w mojej grupie są też dzieci polskie. Dlatego posługujemy się dwoma językami. Czasem trzeba coś przetłumaczyć. Szczególnie jest również to, że często jesteśmy na wyjeździe i rozgrywamy wiele meczów towarzyskich z innymi drużynami z województwa opolskiego. Gościliśmy już w Belgii i Niemczech. Raz byliśmy na obozie treningowym jednocześnie z niemiecką reprezentacją kobiet w piłce nożnej, która w tym samym roku zdobyła złoty medal w Rio de Janeiro. Poza tym często wyjeżdżamy do Berlina czy Hanoweru na mecze Bundesligi. Drużyna składa się wtedy zwykle nie tylko z młodych zawodników, ale także z ich rodziców.

Osobiście poznał Pan Mirosława Klose.

Tak, udało mi się z nim wymienić kilka słów, kiedy ja i moje dwie drużyny braлиśmy udział w rocznicy założenia niemieckich szkół piłkarskich Miro Deutsche Fußballschule w Chrzastowicach.

Również Pan był aktywnym piłkarzem. Jak w skrócie wyglądała Pana kariera?

Tak naprawdę nie mam w tym temacie wiele do powiedzenia. Grałem w niższych ligach, bo nigdy nie miałem wystarczająco czasu. Stosunkowo wcześniej zostałem wybrany na prezydenta klubu i musiałem przez to zajmować się innymi sprawami.

Czy ma Pan ulubiony klub w Polsce albo w Niemczech?

Od dziecka jest to Bayern Monachium, a moim ulubionym piłkarzem jest Arjen Robben. W polskiej Ekstraklasie nie ma drużyny, za którą trzymałbym kciuki.

Jak został Pan działaczem mniejszości niemieckiej?

Członkiem organizacji mniejszości niemieckiej jestem wprawdzie od dzieciństwa, jednak aktywnym członkiem, także na szczeblu politycznym, zostałem dopiero przez piłkę nożną, a konkretnie przez pracę w szkółce piłkarskiej.

Jakie funkcje pełni Pan w mniejszości niemieckiej?

Jestem przewodniczącym organizacji mniejszości niemieckiej w gminie Kluczbork oraz członkiem zarządu organizacji mniejszości niemieckiej w powiecie kluczborskim. Oprócz tego zasiadam w zarządzie Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Niemców na Śląsku Opolskim.

Jak główna myśl oraz jaki cel towarzyszyły Panu przy rozpoczęciu działalności w organizacji mniejszości niemieckiej?

Chciałem po prostu więcej działać. Dodatkowo uważałem, że w mniejszości potrzebna była zmiana pokoleniowa. Moją działalnością chcę przyciągnąć młodych ludzi do organizacji mniejszości niemieckiej.

Czy to się Panu udaje?

Stoję dopiero na początku tej drogi, ale odniosłem już pewne sukcesy.

Pracuje Pan jako nauczyciel w szkole i uczy wielu przedmiotów, w tym niemieckiego jako języka mniejszości, do czego zalicza się kultura i historia. Jakich treści zdecydowanie nie powinno zabraknąć?

Ta praca do łatwych nie należy, ponieważ u nas w powiecie kluczborskim nie mieszka dużo Niemców. Z tego powodu kładę nacisk na praktyczne używanie języka. Oprócz wiedzy ogólnej przekazujemy historię lokalną, gdzie oczywiście dwaj niemieccy pisarze pochodzący z Kluczborka Gustav Freytag i Heinz Piontek zasługują na szczególną uwagę.

Czy w czasie wolnym również zajmuje się Pan historią lokalną?

Tak, jestem pasjonatem historii, który interesuje się historią lokalną oraz ogólną. Dużo czytam o przeszłości. Moją pracę magisterską poświęciłem historii Kluczborka. Od zawsze

ciekawi mnie to, skąd pochodzą nasi przodkowie i co kiedyś wydarzyło się w naszym najbliższym otoczeniu. Tę wiedzę chciałbym kiedyś przekazać moim dzieciom.

Czym wyróżnia się historia ziemi kluczborskiej i oleskiej?

Granicą. Ponieważ granice obu powiatów stanowiły także częściowo niemiecko-polską granicę państwową. Byliśmy obszarem przygranicznym. Region ten był ważny dla obu krajów i obu narodów. Ten wątek lokalnej historii jest nadal częściowo obecny w pamięci starszych pokoleń.

Wychowuje Pan swoje dzieci dwujęzycznie?

Tak. Uważam, że dzieci powinny uczyć się tylu języków, ile jest to możliwe. W dzisiejszym świecie znajomość dwóch języków to minimum. Dla mojej żony i mnie od początku było jasne, że nasze dzieci muszą posługiwać się niemieckim. Z tego powodu rozmawiamy w domu po polsku i niemiecku.